Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40671
Copyright: Melk, Benediktinerstift

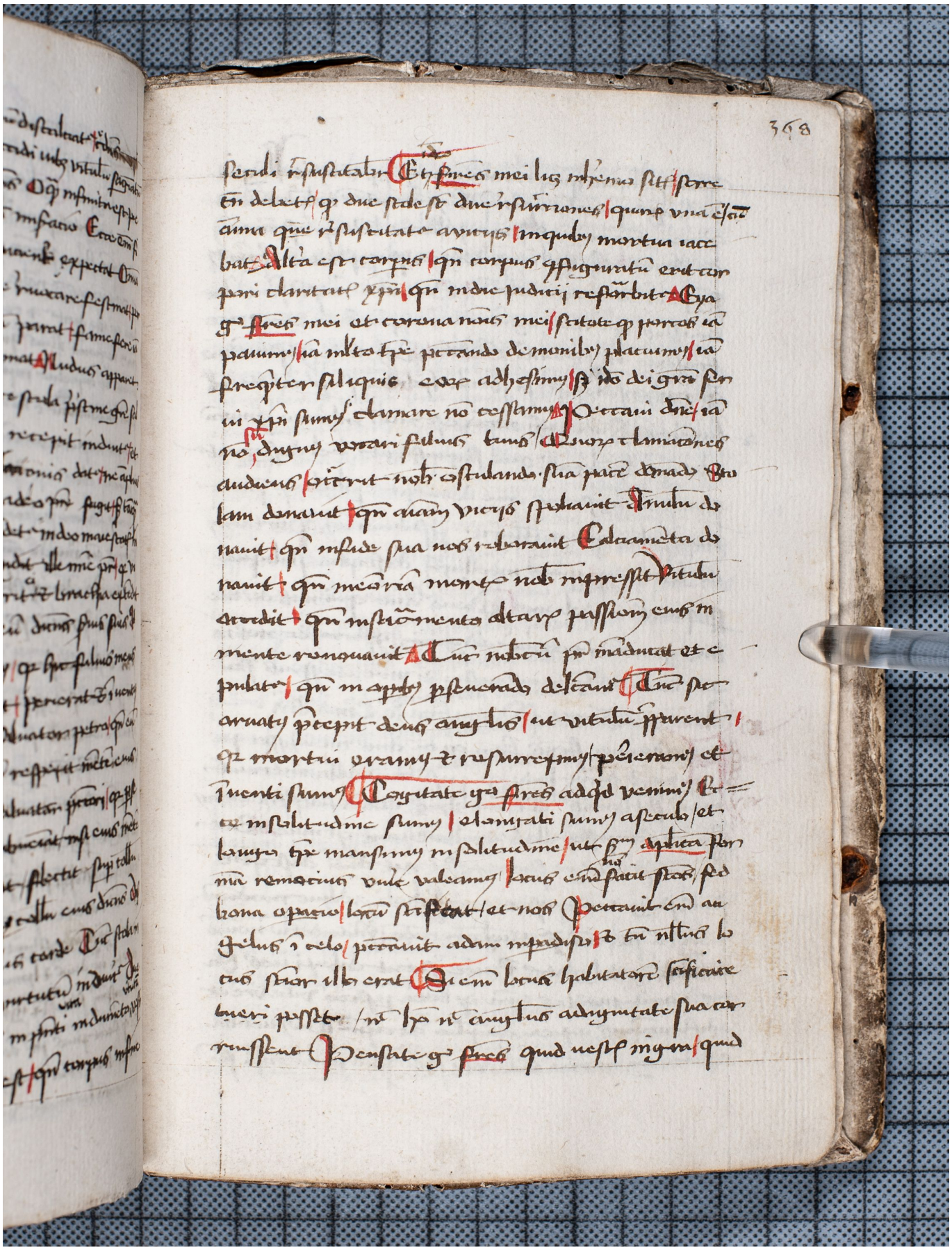

368

serdi resuscitatur. Et fures mei lux mihi nemo stet. Sere
tur delectus, qui due sede et due resurrectiones, quarum una est
anime que resuscitate a vitiis, in qua mortua iace
bat. Alta est caro, qui caro quia figuratum erit car
ni clamatur Xpo, qui mihi iudicij responsuro. Ecce
qui fures mei et corona nostri mei, statute quia peccatis ea
patimur, ita multo tempore peccando demonibus placuimus, ea
propter si quis eos adhesimus, si ita dei gratia ser
uit Xpo simus clamare non cessemus. Peccavi domine, ita
non, dignum vocari filius tuus. Quorum clamantes
audiens, oriretur noti estudiando sua pace donavit. Pro
lam denavit, qui aciem victus sterniavit. Armatu de
navit, qui in fide sua nos reliquit. Edamicta de
navit, qui mea via morte nos imprisit. Statu
credit, qui instrumenta dictam passionis eius in
mente vencuavit. Cui nubem pro indumento et c
pulatur, qui in apibus pestuenda deferant. Cui se
cuatus precepit deus angelis, ut vitulum preparent,
qui mortui eramus et resurreximus, perierant et
inventi sumus. Cogitate qui fures adhuc venimus. Re
ex in solitudine sumus, clamantes ascendo, et
longe tempore mansimus in solitudine, ut sum apitica per
nu remanentes vule valeamus. Locus enim facit stolos, sed
bona opera locum sustentat, et nos. Peccavit enim an
gelus in celo, peccavit adam in paradiso, et tu in tuus lo
cus stior illo erit. Qui enim locum habitatore sufficere
mori posset, ut ipse ut angelus a dignitate sua ca
rruisset. Pensate qui fures quid nesciunt nigrum, quid